

[Lønger]

Men realiteterne er helt anderledes. Når erhvervslivet er begunstiget med alle hånd afskrivningsfiduser, så bliver både skattegrundlag og provenu ganske overskueligt, hvad enten vi taler om en selskabsskat på 40 pct. eller på 50 pct. Det, vi taler om, er under alle omstændigheder noget, der kun er af størrelsesordenen 3-4 pct. af de samlede offentlige indtægter.

Dertil kommer, at selskabsskatten under alle omstændigheder skulle være forhøjet i forbindelse med en kommende skattereform, og derfor er forslaget politisk helt omkostningsfrit for regeringen. For resten er det også økonomisk omkostningsfrit for erhvervslivet. Merprovenuet betales nemlig tilbage til arbejdsgiverne. Ja, det gør det faktisk allerede, før det er kommet hjem i statskassen, i form af de lavere arbejdsgivertilskud til bl.a. arbejdsmarkedsuddannelserne.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne tilføje, at VS alligevel stemmer for forslaget om at forhøje selskabsskatten ud fra den betragtning, at isoleret set er en forhøjet selskabsskat bedre end en selskabsskat, der ikke er forhøjet.

Forslaget om bunden opsparing har den samme funktion: at få det hele til at se ud, som om det ikke kun er lønarbejderne, der skal holde for. Men også denne realitet er anderledes. Forslaget er tilfældigt, og forslaget er virkningsløst. Det er tilfældigt, fordi den skattepligtige indkomst bruges som beregningsgrundlag, og lige så lidt i denne som i andre forbindelser er den skattepligtige indkomst udtryk for skatteevnen, fordi indkomståret 1984 anvendes som grundlag, hvilket ikke nødvendigvis udtrykker noget om skatteevnen for 1985 og da slet ikke for de kommende år, hvor den bundne opsparing fortsat er bunden, og fordi en stor del af den indkomstgruppe, der tjener mere end 150.000 kr., endnu ikke har indleveret deres selvangivelser og dermed altså har muligheder for at påvirke, om de skal betale bunden opsparing og i givet fald, hvor meget de skal betale i bunden opsparing. Det gælder især private erhvervsdrivende.

I modsætning til tidligere former for bunden opsparing står vi her med et forslag, hvor beløbet skal beregnes proportionalt, hvor det tidligere har været beregnet progressivt. Det er virkningsløst, fordi de, der skal betale, i stort omfang kan låne pengene eller

blot hæve på en indlånskonto; og opspargningen af de 1,9 mia kr., som er nævnt i bemærkningerne, er derfor klart overvurderet, bl.a. fordi man jo også kunne lade være at købe statsobligationer, som man måske ellers ville have købt tidligere, hvilket jeg i øvrigt har været inde på i dag.

I praksis udvider den bundne opsparing statskatteskalaen fra 3 til 4 trin. Det er interessant, for regeringen plejer ellers at forlyste os med, hvor uheldigt det er, at statskatteskalaen består af mere end 1 trin. I praksis forhøjer den bundne opsparing den højeste maginatrækprocent til ca. 81. Det kunne VS godt leve med, men vi havde foretrukket, at man så havde taget konsekvensen af forslagets reelle indhold og i stedet indkrævede beløbet som en real skat på de højeste indkomster. Det er jo typisk for hele indgrebet, at det, de svageste grupper skal bøde med, er tabt for stedse, mens det, som de bedre stillede grupper skal bøde med, er noget, de får tilbage på et tidspunkt, i forbindelse med den bundne opsparing ganske vist med en vis renteudgift, men alligevel får de det dog tilbage. Der er ikke nogen af de svage grupper, der får noget af det tilbage, som de skal bøde med i forbindelse med dette indgreb.

Vi havde også foretrukket, at man havde anvendt bruttoindkomsten som beregningsgrundlag, for den siger mere om skatteevnen end den skattepligtige indkomst, derved at fradragene er uden betydning, og på den måde ville vi i øvrigt også have løst det altoverskyggende kritikpunkt mod forslaget om bunden opsparing, nemlig at den bundne opsparing beregnes på grundlag af 1984-indtægten, og at en lang række private erhvervsdrivende slet ikke har indleveret selvangivelse endnu og dermed selv kan få indflydelse på, hvor meget de skal betale og i givet fald, om de overhovedet skal betale.

Af den grund er lovforslaget om bunden opsparing ikke noget, som VS kan medvirke til.

Tove Lindbo Larsen (S):

Mit egentlige ærinde i debatten er lovforslaget fra industriministeren om begrænsning af priser og avancer, men jeg kan ikke lade være med at komme med et par bemærkninger om den familievenlige arbejdstidsnedsættelse, som både statsministeren og andre po-